

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatele: L. K.**, zastoupen JUDr. Alenou Mrlinovou, advokátkou, se sídlem Výškovická 122, Ostrava - Zábřeh, a **dalšího účastníka: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 17 Ca 90/2002 - 78 ze dne 22. 3. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. České správě sociálního zabezpečení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni stěžovatele, advokátce JUDr. Aleně Mrlinové, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 22. 3. 2004, č. j. 17 Ca 90/2002 - 78, zamítl žalobu (původně opravný prostředek) směřující proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 10. 2001, č. X, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 44 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud uvedl, že do uvedeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 10. 2001 podal stěžovatel opravný prostředek s datem 2. 11. 2001, který byl doručen správnímu orgánu dne 7. 11. 2001. Tento opravný prostředek pak Česká správa sociálního zabezpečení postoupila Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení dne 21. 12. 2001. Věc byla zapsána

pod sp. zn. 19 Ca 422/2001 a o tomto opravném prostředku rozhodl krajský soud rozsudkem ze dne 9. 4. 2002, jímž rozhodnutí správního orgánu ze dne 19. 10. 2001 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Na základě tohoto zrušovacího rozsudku krajského soudu vydala Česká správa sociálního zabezpečení ve věci stěžovatele další rozhodnutí dne 15. 7. 2002, které bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou dne 28. 7. 2002. Tímto rozhodnutím došlo opětovně k zamítnutí žádosti stěžovatele o částečný invalidní důchod s poukazem na to, že v posledních deseti letech, počítaných zpětně od vzniku částečné invalidity, vykazuje stěžovatel toliko 4 roky a 14 dní pojištění. Opravný prostředek stejného znění s datem 5. 11. 2001, doručený Krajskému soudu v Brně dne 6. 11. 2001, byl opět podán stěžovatelem do stejného rozhodnutí správního orgánu ze dne 19. 10. 2001. V této věci Krajský soudu v Brně vyslovil svou nepříslušnost a postoupil věc Krajskému soudu v Ostravě dne 2. 7. 2002. Věc byla zapsána u tohoto krajského soudu pod sp. zn. 17 Ca 90/2002.

Z uvedeného je tedy podle názoru krajského soudu zřejmé, že o stejném opravném prostředku do stejného rozhodnutí správního orgánu ze dne 19. 10. 2001 bylo již u soudu pravomocně rozhodnuto ve věci sp. zn. 19 Ca 422/2001. Jde tedy o překážku věci již rozsouzené, kdy není soudu možné opětovně rozhodovat a přezkoumávat již přezkoumané rozhodnutí správního orgánu, a proto ve věci bylo rozhodnuto tak, že žaloba byla zamítnuta.

Proti uvedenému rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost dne 28. 4. 2004, v níž se pouze vyjadřuje k otázce doby pojištění. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 8. 2004, č. j. 17 Ca 90/2002 - 91, byla stěžovateli ustanovena zástupkyně z řad advokátů, a to JUDr. Alena Mrlinová, jíž bylo uloženo, aby kasační stížnost doplnila o údaje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je rozhodnutí napadáno a kdy toto rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno.

V doplňku ke kasační stížnosti ze dne 14. 9. 2004 zástupkyně stěžovatele pouze uvedla, že se domnívá, že se nejedná o překážku věci již rozsouzené a že soud měl přezkoumat napadené rozhodnutí. Dále uvedla, že předkládá soudu dva doklady, z níž je zřejmé, že stěžovatel splnil podmínku pět let pojištění a že má na přiznání invalidního důchodu nárok.

V kasační stížnosti, a to ani v jejím doplňku, není uvedeno, z kterých důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s“), je kasační stížnost podávána. S ohledem na tvrzení, že nejde o překážku věci rozsouzené a že soud měl přezkoumat napadené rozhodnutí správního orgánu, lze vyjít z toho, že kasační stížnost je podávána podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Názor, že se nejedná o překážku věcí rozsouzené, není v kasační stížnosti nijak zdůvodněn, jedná se o pouhou domněnku stěžovatele. Nejvyšší správní soud poukazuje na podrobné zdůvodnění uvedené v napadeném rozsudku krajského soudu, kde je srozumitelně vysvětleno, z jakého důvodu dospěl soud k názoru, že o stejném opravném prostředku (nyní žalobě) do stejného rozhodnutí správního orgánu ze dne 19. 10. 2001 nelze opakovaně rozhodnout. Je tedy nepochybné, že soud o téže věci již rozhodl a že o ní znovu rozhodovat nemůže. Krajský soud pochybil pouze potud, když za této situace

žalobu zamítl, ačkoli ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. měl návrh odmítnout. Toto procesní pochybení však nic nemění na správnosti závěru krajského soudu, že nemohl o opravném prostředku stěžovatel znovu rozhodovat s ohledem na překážku věci rozhodnuté.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží; Česká správa sociálního zabezpečení byť byla ve věci úspěšná, právo na náhradu nákladů nemá, neboť tak výslovně stanoví § 60 odst. 2 s. ř. s.

Ustanovená zástupkyně stěžovatele sama nepožadovala odměnu v souvislosti se zastoupením stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji pak žádnou odměnu nepřiznal vzhledem k tomu, že z obsahu spisu vyplývá, že ve věci byl pouze podán nic neříkající doplněk kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu